

CULTUUR

▲ Poco Più en Collegium Vocale Zutphen tijdens het eerdere Brams-project. FOTO PR

Poco Più: flinke kluif aan werk Rachmaninov

Kamerkoor Poco Più uit Nijmegen en Collegium Vocale Zutphen mengen hun stemmen in de monumentale 'Vespers' opus 37 van Rachmaninov. Te horen in Elst, Nijmegen en Doesburg.

Maarten-Jan Dongelmans

Nijmegen

Drie jaar geleden zetten het Nijmeegse Kamerkoor Poco Più en Collegium Vocale Zutphen met hun gemeenschappelijke dirigent Saskia Regtering hun schouders onder *Ein deutsches Requiem* van Brahms. Dat is zo goed bevallen dat er deze maand maar liefst vier nieuwe gezamenlijke concerten aankomen. De uitdaging is zo mogelijk nóg groter: de ruim een uur durende, ongebeide *Vespers* opus 37, het monumentale meesterwerk van Sergej Rachmaninov uit 1915.

Dirigent Saskia Regtering: „We staan met tachtig zangers en zangeressen voor het produceren van een grote klank. Dat is hard werken. Maar omdat de leden uit twee kamerkoren komen, kunnen we toch de subtiliteit bewaren. Deze koren zijn het fijne werk wel gewend.”

Volgens Sascha Falkenhagen, bas en voorzitter van Poco Più, zijn de koren klaar voor dit hoogtepunt uit de Russische geestelijke muziek: „Met Brahms hebben we een grote stap voorwaarts gezet. Rachmaninov kunnen we samen ook aan.”

De dirigent kent het imposante geestelijke werk met zijn kerkslavische teksten door en door. „Ik weet dat het een echte uitdaging is. Indertijd heb ik zelf de altsolo in het tweede deel gezongen. Dat ik nu het hele werk dirigeer, maakt het voor mij persoonlijk heel speciaal. De vijftiendelige *Vespers* is voor de koren bijzonder om te zingen en heerlijk voor het publiek om naar te luisteren. Het is ook niet echt standaard repertoire.”

„Voor onze uitvoeringen hebben we trouwens geen altsoliste ingehuurd. Ik laat de solo door drie koorleden vertolken. Dat voegt op zich het nodige toe. Je kunt het tempo wat langzamer nemen en meer aandacht aan de kleurmogelijkheden besteden. Rachmaninov heeft het werken met een kleine groep indertijd zelf goedgekeurd.”

Bogoroditse Deva (het *Ave Maria*) is het bekendste en meest geliefde deel uit de cyclus. Hier en in de overige delen beweegt de muziek zich tussen meditatieve momenten en echte emotionele uitbarstingen. In zo'n partituur moet je het als vertolkers natuurlijk wel met elkaar eens zijn. Saskia Regtering: „Vanaf de eerste gezamenlijke repetitie

Dat ik nu het hele werk dirigeer, maakt het voor mij heel speciaal

— Saskia Regtering

hebben beide koren door elkaar heen gestaan en onderling aansluiting gezocht. Qua zang zaten ze in *no time* op één lijn. Zelfs in de twaalfstemmige passages.”

Het lastigst voor de zangers is volgens Regtering en Falkenhagen het slotdeel *Aan Hem, de zegevierende leider*. „Dat is de uitsmijter en dan moet je, nadat je al een uur bezig bent geweest, fysiek echt plankgas geven. Om dat technisch goed uit te voeren is lastig maar de koren gaan die uitdaging graag aan.”

Poco Più en Collegium Vocale Zutphen zingen Rachmaninov: 14/1 Grote Kerk Elst (20u), 15/1 Antonius Abtkerk Nijmegen (15u), 21/1 Martinikerk Doesburg (20u), 22/1 Sint-Jan Zutphen (15u).